ομαδικές δολοφονίες, υποστηρίζεται με σχετικό ειδησεογραφικό παράθεμα. Στη συνείδηση του αφηγητή, μαζί με τα θύματα της σφαγής του Παλαικύθρου βρισκόταν (και βρίσκεται) ο μάρτυρας Αλύπιος: «Τι γυρεύει, τώρα, ο μάρτυρας Αλύπιος σ' αυτήν όλη την υπόθεση της σφαγής στο Παλαίκυθρο; Μα ο μάρτυς Αλύπιος, ο λίθω την κεφαλήν συντριβείς και τελειωθείς, είναι μαζί με όλους αυτούς τους μάρτυρες του Χριστού» (σ. 73)

Έχουμε, λοιπόν, την εντύπωση ότι η αγωνιώδης αναζήτηση του αφηγητή (και η σπαρακτική γραφή του συγγραφέα), τοποθετούνται σε ένα αγιολογικό και μαρτυρικό πλαίσιο, για να αναδείξουν μιαν από τις τραγικότερες πτυχές της κυπριακής τραγωδίας: εν τέλει, η φανέρωσις του Αλυπίου δεν πραγματοποιείται όχι γιατί δεν εντοπίστηκαν οι αναγκαίες για το σκοπό αυτό πληροφορίες, αλλά γιατί πολλοί είναι ακόμη οι μάρτυρες της κυπριακής τραγωδίας που δεν φανερώθηκαν και δεν τάφηκαν με τις τιμές που τους αξίζουν: «Μέσα από αυτή την αγιολογική οδοιπορία, δεν συνάντησα, τελικά, μάρτυρα ή άγιο Αλύπιο στην Κυθρέα. Ούτε στην Κύπρο. Άφαντος ο μάρτυς Αλύπιος. Άφαντα και τα τοπία του. [...] Στον τόπο των Ασωμάτων, των αγίων Δυνάμεων, ευρίσκεται ο μάρτυς Αλύπιος ή Παύλος ή ό,τι άλλο. Με το τριμμένο ράσο του ή τη στολή τη φαιοπρασίνη, εκείνου του άτυχου πολέμου του 1974» (σ. 105).

27.8.1974

του Αρτέμη Αντωνίου

«Σε μαύρη φοράδα καβαλάρης
ήρθε ο θάνατος
και σαν άναντρος μαχαιροβγάλτης
σκότωσε το καλοκαίρι...»

Πρόλογος έκθεσης
που προσπαθούσα να χαράξω
στη μνήμη
Έχοντας επιτηρητή στην έδρα
ένα τούρκο στρατιώτη

Στο Ελληνικό Γυμνάσιο Κερύνειας
προσμένουμε φοβισμένοι
σαν αδιάβαστοι μαθητές
την ανάκριση

Πριν λίγες μέρες
έδωσαν τελικές εξετάσεις
τα Ελληνόπουλα
κι αυτός ο πίνακας
που τώρα είναι λερωμένος
με τούρκικα συνθήματα–
Έγραφε στίχους της Οδύσσειας

Από το βιβλίο «Αφή τοπίων», ποιήματα, Λευκωσία 1992